

vilo uže zgodaj pred začetkom seje, ker je v zbornici sedežev samo za 450 poslancev, poslancev pa je vseh 670. Enako je tudi za poslušalce na galerijah komaj sto prostorov.

Tudi časniki skrbeli so za to, da se je občinstvo izredno zanimalo za to sejo, ker med drugimi je najimenitnejši dnevnik „Times“, pri tej priliki zbral in razglasil vse izjave najimenitnejših angleških državnikov od Pitta do Gladstone-a (v letu 1871.), ki so se izrekli proti posebnemu irskemu parlamentu, izrekoma so se navedli Macaulay, Bright, Grey, ki so vsi trdili: nikdar!

Predlog Gladstonov obsega sledeče določbe: Irski parlament ima samo eno zbornico, irski peeri ostanejo še dalje udje angleške gosposke zbornice v razmernem številu.

Poseben irski ustanovni zbor odločil bo število udov njegovega parlamenta, enako volilne okraje, enako tudi opravljeni red. Irskemu parlamentu pridržano je nadzorovanje (kontrola) vse irske uprave z vštetim pravosodjem, nakladanjem in pobiranjem davkov.

Državi pridržijo se samo poštna zadeve in državna vojna. Vkljub temu pa irsko ministerstvo imenuje irske poštne uradnike in se predlaga nekakova irska poštna uprava po izgledu poštne unije Irske z drugo Angleško. Irski parlament pooblašča in irsko ministerstvo samo vodi in odločuje vse davke, k teri so dajati državi, kakor tudi deželne davke same, in irski davkovski uradi pobirajo sami vse davke, vendar pa se ima ustanoviti posebna državna oblast, katera bo odločevala doneske Irske za državne namene.

Sicer se smejo vsi na Irskem pobrani davki obračati samo za Irske deželne namene. Dostojanstvo Lord lieutenanta ostane, kakor do sedaj. Samo on ima omejeno pravico ugovora (Veto). Določilo se bode gotovo število irskih udov, ki ostanejo v angleškem parlamentu, vendar samo kot delegacija za splošne državne postavodajne zadeve, pri čisto angleških ali skotskih zadevah se ta delegacija ne vdeležuje.

To je jedro Gladstonovih predlogov, s katerimi se ima po njegovem namenu skleniti dolga in huda vojska med tema deželama.

Gladstona pozdravljala je množica na poti v zbornico in enako množina poslancev v zbornici, ko je začel govoriti.

Izrekel se je, da problem zbornici predložen je v resnici ta, ko je zediniti enota države z različnostjo postavodajnih faktorjev, in jeli je prav, zvezo med Irsko in državo v posameznih razmerah spremeniti.

V ta namen naj bi parlament ustanovil postavodajalno telo, katero naj bi se shajalo v Dublinu. Izrekel je, da bi bila velika javna nesreča, ako bi se popustila državna enota, misli pa, da bi se tema izogniti dalo s tem, da se vladi prepusti pobiranje davkov, ob enem pa prosto hoditi ono pot, katero zahtevajo gotove potrebščine. Pogoji bili bi trojnati: prvi, da ima domače irsko postavodajstvo splošno nepreklicljivo pravico, take posebne davke sklepati, drugi, da se dohodki davkov in accise za Irsko in za spolnovanje irskih zavez porabijo, tretji: da presežki po spolnjenih zavezah, doteka o irskemu zakladnemu uradu in se dajo na prosto razpolaganje irskemu postavodajnemu telesu. Določilo se bo, da doba za ta zbor ne bo presegala 5 let.

Bistveni pogoji načrta, kateremu bi parlament pritrditi mogel, bi bili sledeči: Državna enota se ne sme v nevarnost staviti, blagostanje in varnost celote mora se staviti višje, kot korist dela; politična

enakost obeh dežel se mora pripoznati, državno imetje se mora primerno prav razdeliti. — Manjšina mora se pametno varovati, pri tem se mora ozirati na poljedelsko prebivalstvo prav tako na vladne uradnike in služnike na Irskem in pa na protestantovsko manjšino, izrekoma v severnem delu dežele.

Gledé vprašanja, jeli irskim zastopnikom kaže, v London prihajati k posvetovanji državnih zadev, prišel je govornik do sklepa, da to ni mogoče. — Pravice, katere bi se morale odtegniti kompetenci irskega postavodajstva so sledeče: 1. vsaka stvar, ki zadeva pravice krone in pa pravico nasledstva, 2. vse, kar zadeva brambo države, kakor vojno brodovje kakor vso organizacijo oborožene sile, kakor tudi vse razmere z inostranstvom in pa kolonije zadevajoče stvari. Tudi naj bi Irška ne imela pravice vpeljati ali plačevati posebne vere. Da bi bila ustava stalna predlaga dualističen parlament na Irskem, s pravico ugovora enega proti sklepom družega. Ugovor bi veljal samo za gotovi čas. 28 zastopnikom Irske v zbornici peer-ov (gosposki zbornici) ni mogoče ostati dalje v tej zbornici, potem ko poslanci izstopijo iz zbornice voljenih poslancev. Ena zbornica štela bo 103 ude, druga 206.

Za sredstva k vredjenji irskega vprašanja predlaga: naj bi Irška donala $\frac{1}{15}$ k državnim stroškom.

Gladstone govoril je tri in pol ure.

Govor gosp. poslanca Pfeiferja

v 49. seji državnega zbora dne 8. aprila pri proračunu trgovinskega ministerstva.

Slavni zbor! Ako danes besedo spregovorim, da zagovarjam napravo železnice v tem času, ko imamo velik deficit, in vidimo, da se ni spolnilo, kar se je pričakovalo o marsikateri železnici, storim to iz tega namena, da povdarjam tudi po svojih slabih močéh nasvet za grajanje dolenske železnice stavljen v včerajšnji seji, ker ta železnična pot je namenjena za to, da Dolenjska v gospodarskem oziru zopet oživi in se učvrsti, če se podaljša — ker železnica se ima priklopiti Rudolfovi železnici v Ljubljani in speljati preko Dolenjske, ki dosihmal nima železnice do hrvaško-dalmatinskih, eventuelno tudi do otomanskih pokrajin — povzdignila bode Rudolfovo železnico, da bode plodonosna in koristi prinašala.

O dolenski železnici se je uže tolikokrat v zboru in zunaj zbora govorilo, da se to, kar se je navedlo za nje utemeljevanje, pri vsaki debati ponavlja, a zarad tega pa povedano ni manj važno.

Gospôda moja! Pogledati železnično mapo, mora spreleteti vsacega iz južne dežele monarhije bridko čuvstvo, da je brez zadolženja odrinjen, kajti videti je, da so južni deli te države mimo severnih zanemarjeni, da nekateri okraji tako rekoč v zraku visé in so od monarhije ločeni; na pr. Dalmacija, potem Dolenjska, ki nima železnice, in jo njene nerodno napravljene strme ceste popolnoma odrivajo od tržnih krajev.

Večkrat, gospôda moja, kazalo se je uže v tem slavnem zboru na posebno neprilichnost razmer, katero je imela prestajati Kranjska, posebno pa dolenska stran, zatoraj kar mimogredé nekaj tega omenim.

Kakti bližnja mejna dežela je morala Kranjska več stoletij občasno turške navade odbijati; komaj si je nekoliko oddahnila, so uže zopet turški in bosniški paše snovali roparske čete, te pa so plenile po Kranjskem in najboljši del prebivalcev v sužnost odpeljale.

V novejših časih je bila kranjska dežela zaradi mnogo vojska prehodna etapa (v počitek) velikim vojniam, kar je nakladalo deželi neprimerno mnogo bremen (preprege, vkvartiranja). Tako se dežela nikoli ni mogla upokojiti; komaj se je ubranila tega sovražnika, bile so že druge nezgode: kužne bolezni, živinska kuga in druge nesreče — vzroki so bili naravne sile, katerih se nihče ne more ubraniti, povodnji, huda vremena itd., ki so gospodarstvu prizadele globoke rane.

(Konec prihodnjič.)

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. — Deželne priklade kranjske. Po telegrafičnem naznanilu, katero je minulo soboto došlo deželnemu glavarju grofu Thurnu z Dunaja, potrdilo je Njegovo Veličanstvo z najvišim sklepom z dne 3. aprila pobiranje deželnih priklad, kakor jih je sklenil deželni zbor za tekoče leto. Znano je, da se po teh sklepih deželne priklade na neposredne davke znižajo od 18% na 16%, zvikša se pa poseben vžitinski davek na žganje od 3 gold. na 6 gold. od hektolitra. — Žganjepivci bodo tedaj pomagali drugim davkoplačevalcem, kar bo gotovo vsem drugim po volji.

— Mesečni somenj ljubljanski dne 8. t. m. bil je primerno dobro obiskan. Na somenj prignalo se je 927 repov, med temi mnogo lepo pitane živine. Kupčija je bila živahna.

Jezikovni odsek državnega zbora imel je do sedaj eno samo skupno sejo, katere sta se vdeležila tudi ministra grof Taaffe in baron Pražak ne da bi bila segla v razgovor.

Po odtvorjeni splošni razpravi oglašil se je k besedi prvi prof. Zeithammer, ki se je v obče sklicaval na izjavo dr. Riegerja v javni zbornici pri prvem branji predloga Scharschmidovega; posebej pa je še naglašal notranje nasprotje predloga samega, v katerem se zahteva nemščina kot državni jezik, toda v tem pomenu že Dalmacija in Galicija ne spadate več k državi, še manj pa se dá Ogerska s Hrvatsko.

Dr. Trojan ugovarjal je posebno temu, da se predlog Scharschmidov imenuje izpeljava člena XIX., ko ga bistveno vendar popolnoma preminja.

Dr. Sturm prizadeval si je dokazati, da predlog namerava izvršiti enakopravnost, se ve da v mejah, obstoječih razmer in pa potreb države, konečno izreče željo, da vlada po dani obljubi označi svoje stališče.

Dr. Madejski razkrojeval je najtemeljitejše ta čuden predlog. Očividno ima se predružačiti sedanjo stanje: Nemščina ima se proglasiti za državni jezik, to je jedro predloga, posnemati se hoče Nemška in Ogerska, kjer se hoče državam vtisniti pečat narodne enote. Kje se v našem pisanem državnem pravu nahaja vir za predpravo nemščine v šoli uradu in javnem življenju? Kje je stavljena meja posledicam izvira-jočim iz naslova državnega jezika.

Ustavno pravo državljanov mora se zmiraj staviti višje kot pa za zahteve uradov, izvira-joče iz oportunitete. Konečno omenja govornik nadrobno še kompetenco, katera bi se gledé celó malega dela predloženega načrta smela priznati državnemu zboru. Izrekoma vprašal je govornik, kako se more dokazati gledé §. 7., 8. in 12. predloga.

Zadnji govornik Chlumecki prizadeval si je dokazati, da se v §. 1—6 nahaja odgovor na vprašanje, kaj je državni jezik, ki se določuje po potrebi države ko sredstvo razumljenja in občenja. Potreba državnega jezika nastala je še le vsled razvitka narodov, zdaj se

povsod snujejo narodne šole in prihodnji rodovi se uže med seboj ne bodo mogli razumeti — brez državnega jezika.

Kaj bo z našo vojno? Kako bo moč uradovati? Predlog ni na narodnem stališči, sicer bi se moral glasi- siti vse drugače. Predlog ima namen, odstraniti gradivo narodnega prepira vsaj večinoma. — Konečno naprosi tudi ta govornik vlado, da označi svoje stališče.

Potem se na predlog dr. Trojanov seja pretrga.

— Poslancu Raiču se zdravstveno stanje redno boljša, pa pričakovati ni, da bi pred velikonočnimi prazniki popolnoma okreval.

— Poslanec Pfeifer priporočal je minulo soboto poljedelskemu ministru v daljnem govoru jako toplo dolensko vinorejsko šolo za izdatno ustanovno podporo in pa sajenje zadostnega števila ameriških trt, katerim trtna uš ne škoduje.

— Novo stavišče za hišo društva katoliških pomočnikov v Ljubljani blagoslovil je predstojnik društveni gosp. Iv. Gnezda minulo nedeljo. Temeljni kamen za stavbo samo ima se položiti prvi teden meseca maja.

— Poslanec Ivan Nabergoj prišel je včeraj, popolnoma zdrav, zopet v državni zbor. Tovariši so ga veseli pozdravljali.

— Program o goveji razstavi, ki bode dné 10. maja v Postojini, je sl. c. k. kmetijsko ministerstvo potrdilo, ter ga objavimo v prihodnji številki.

— Kmetijsko predavanje ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 18. t. m. popoldne v Šmartnem pod Šmarno goro.

— Vabilo na naročbo. Spoznavši, da je Slovencem znanstvene literature neobhodno potreba, odločili smo se stvariti list zgoli za pouk in znanstvo. V ta namen pretvoril se je „Kres“ v poučen in znanstven list. Ker nimamo nobenega znanstveno-strokovnjaškega lista, bode gojil „Kres“ kolikor mogoče vse znanstvene stroke. A pri tem hočemo skrbeti, da bodo spisi večinoma poučnega značaja ter za vsakega omikanca v obče zanimivi in sploh lahko umevni.

Komur je za to, da se pri nas znanstvena književnost bolj krepko goji in da dobijo naši klici po lastnih srednjih šolah tudi v tem smislu trdnjšo podlago, ta nas naj gmotno in duševno podpira. Nadejamo se, da je uže naše razumništvo toliko narastlo, da si bode moglo vzdrževati vsaj edini znanstveni list.

List izbaja kot četrtletnik v posameznih zvezkih po šest tiskanih pôl obsegajočih. Za celo leto velja 3 gold., po knjigarnah vsak zvezek 80 kr. Kdor naroči skupaj 12 izvodov, dobi enega povrh. Naročnina naj se pošilja tiskarni „družbe sv. Mohorja v Celovcu“.

Drugi zvezek izide meseca junija.

V Celovcu 31. marca 1886.

Uredništvo in založništvo „Kresovo“.

— Vabilo na XXI. redni veliki zbor „Matice Slovenske“ v sredo 28. aprila 1886. l. ob 4. uri popoldne v dvorani ljubljanske čitalnice.

Vrsta razpravam:

1. Prvosednikov ogovor.
2. Račun o društvenem novčnem gospodarstvu v dobi od 1. januarija do 31. decembra 1885. leta.
3. Volitev treh društvenikov, katerim je v zmyslu §. 9. a. društvenih pravil preso- jati in potrjevati odbo- rove letne račune o novčnem gospodarstvu.
4. Proračun za l. 1887. *)

*) Račun in proračun sta gg. društvenikom v društveni pisarni izložena in jim bosta pri velikem zboru tiskana na razpolaganje.

je imelo kaj vspeha, zeló svitlo vidi, vse lastno pa preceno, ki pozabljuje nekoliko svitlo strauí naše zgodovine. (Dobro! dobro! na desni.)

Bodi si pa, kakor koli, boljše ne bo postalo, ako bi se nam pripetile daljne nezgode, ne boljše za privržence Avstrije, pa tudi ne boljše za one, ki zadostenja iščejo v tem, da nas vse drugim nasproti ponižavajo. (Odobranje na desni.) V takem govoru vendar nikakor ne morem najti onega jezika, kateri ima biti državni jezik avstrijski. (Odobranje na desni.)

Jaz bi hotel samo želeti, da bi takega jezika ne razumel nihče (prav resnično! na desni) in le veseliti se morem, da na nobeni strani zbornice ni našel odmeva. Vsikakor, jezik vojne tak jezik ni.

Kazalo se je na to, da so izrekoma Nemci, katerim se imajo po domobranski postavi nove žrtve naložiti! Na podlagi kakošnega računa se je to zgodilo, to bi bilo meni težko najti (veselost na desni); rekel bi pa, da je vsak nemški Avstrijec ponosen na to, da so ti zmiraj v prvi vrsti stali v požrtvovalnosti za cesarja in domovino. (Odobranje na desni.) Toda v tem ni nobeden avstrijskih narodov ni bil nikdar skop in ni nikdar prešteval svojih žrtev po grobéh junakov v teku stoletij. (Živahna pohvala na desni) — — —

Tudi oni, ki so odločeni za krvni davek, imajo pravico zahtevati, da se ne žrtvujejo brez upanja na vspeh. (Prav dobro! na desni.)

Vprašajo naj se o času vojske očetje onih, kateri se pošljejo pred sovražnika, jeli temu ne pritrjujejo, jeli ne bo javnost sama zahtevala, da se ne pustijo sami. V vojski ne sme veljati samo pregovor: „eden za vse“, temveč tudi oni: „vsi za enega“ (dobro! dobro! na desni) v soglasji z geslom našega prevzvišenega vladarja. (Pohvala) — — — Tudi grozovitosti vojske so se živo popisavale. Videti pa je, da so te grozovitosti pri družih državah mnogo manj vtisa napravile, ker tam se jih niso vstrašili, vprašal bi pa: Zakaj bi se pa samo manjšina razpostavila grozovitostim vojske? Jeli hočemo, da bo sama sovražna črna vojska gospodarila? Potem bilo bi boljše, odpovedati se vsakake brambe, potem bi pa tudi videli, koliko bi nas to stalo, ker nahaja se neki način ropanja, kateri mnogo hujše vpliva, kakor celó neko število smrti žrtvovanih ljudi in oropanih vasi, ropanje, katero praviloma za vse čase posrka muzek ljudstva, in ga zadržuje, živeti za lastno korist, ga celó sili, služiti koristi družih — — —

Postavi se je očitalo, da v nji ni našel prostora poveljniški jezik. Na to bi opomnil, da tudi za stalno vojno v postavi ni zaukazan poveljniški jezik. Tega vrediti je naloga najvišega vojnega poveljništva, katera ji pripada po državnih temeljnih postavah. — Uže pri razpravi vojne postave dovolil si sem omeniti, da se vojni jezik ne rabi za sredstvo prepira, temveč za sredstvo porazumljenja, dela in podučevanja in da se v tem oziru kaže kot uzor posnemanja vreden. (Dobro! dobro! na desni.) Prebivalstvo počuti se prav dobro pod varstvom tega branišča zoper strankarsko gibanje, katero je iz političnega stališča morebiti naravno celó dokaz življenja, katero se pa v vojni ne sme nikdar umestiti (dobro! na desni) in velika množica prebivalstva po bolj bistvenem, kakor po besedi „vojska“.

Omenjalo se je tukaj tudi „domoljubne skrbi“ državnega vojnega ministra. Na to bi pa vendar-le opomnil, da bi bil čudoviti namen, državnega vojnega ministra vzdigavati proti vladi. (Prav dobro! na desni.) Dovolil bi si vprašati, jeli je konstitucionalno, jeli praktično mogoče misliti, da bi mogel biti vojni minister, ravno tako kot brambovski minister, ka-

teri bi v vladi uvideval nevarnost za vojno in jeli bi mogla vlada obstati, kateri bi vojni minister kaj takega mogel reči. (Dobro! dobro! na desni.)

Govor gosp. poslanca Pfeiferja

v 49. seji državnega zbora dné 8. aprila pri proračunu trgovinskega ministerstva.

(Konec.)

Poleg tega je bila Kranjska mnogo let preobložena z zemljiškim davkom in je državi plačala več milijonov, kar se ji ni spodobilo; tudi v marsikaterem drugem oziru so Kranjsko huje pritisnili z davki, kakor druge dežele, tako so na pr. na kolekih za ekstrakte iz zemljiških bukev zoper postavne predpise in proti navadi v drugih deželah skozi četrto stoletja poprek na leto 20.000 gold. preveč porabili.

Mislili bi, da pri tako neugodnih razmerah na Kranjskem ni obrti, a vendar je bilo do najnovejših časov več pivovaren: V Kočevji, v Rudolfovem, v Soteski in v Beršlinu; obrtnosti so bile v Gradacu, Št. Janžu, na Dvoru, v Kočevji in v Ribnici, železnica jih bode zopet oživila. (Govornik govori le o obrtnosti po Dolenjskem, sicer bi bil vedel kaj več povedati. Op. vred.)

Železnica bi našla na Dolenjskem obširno plan brez železnic, toraj precej veliko notranje polje za promet, tū bi bili obrtniški izdelki, tudi poljedelski pridelki s sadjem, vinom, potem iz rudništva premog in kovine, to vse pa je pogoj živahnemu prometu.

Poleg Rudolfovega so toplice, kamor se uže sedaj hodijo ljudje zdraviti, a po železnici bi se ta kraj zeló povzdignil.

Toraj gospodarske zadeve govore za železnico po Dolenjskem, kar pa se tiče politike in financ, je veliko bolj imenitna, ko bi se priklopila na Rudolfovo železnico v Ljubljani in naslonila na hrvaško-dalmatinske železnice. Dalmacija bi prišla v direktno zvezo z državo, ne gledé na strategijo in trgovino, bi bila dana tudi prilika, poznati to zanimivo deželo, da bi se ne pisalo in pripovedovalo toliko neslanih reči o nji, kakor na pr. piše „Fremdenblatt“ od 7. aprila t. l., ker pravi, v Dalmacijo naj se pošlje namestnik, ki bode državno misel znal ponosno povdarjati in izraževati, kakor da bi Dalmacija bila kaka „irredenta“, potem bi, kakor bi, kakor rečeno, ko bi se polje za promet podaljšalo, Rudolfova železnica kaj nesla; nje upravo je država prevzela, vsako leto ima plačati na obrestih 6 milijonov, ker je država to garantirala; to bi se znižalo z dolenjsko železnico.

Ako se Rudolfova železnica v to mer podaljša poleg dinarskih alp do zadnjega velicega cilja — do egejskega morja — bi bila to najkrajša prometna proga v Turčijo, kjer bi se izdelki naše obrti dobro prodali, ako nočemo zopet zaslišati osodepolne besede „prepozno“ in nas ne bode prehitela naša trideset odstotna državna polovica; le Rudolfova železnica v to mer izdelana more naši trgovini in našemu prometu zagotoviti tržišče na vzhodu, ako nočemo, da nas ne prehité naši sosedje, ki niso nič kaj nesamopridni.

Ako nas sicer politično razmišljanje in gospodarski obziri silijo v daljni vzhod, hočem se za sedaj zadovoliti, da začnemo z dolenjsko železnico, ker je nje izdelovanje kar naravnost pogoj za biti ali ne biti, ako nočemo, da bi bila Dolenjska zarad pomanjkanja vsake železnice odtrgana od vnanjega sveta in izključeno od vsacega prometa. (Prav dobro! na desni.)

Ako je včeraj vodja trgovinskega ministerstva kazal na to, da vlada na podlagi peticij, naj jih bode še to-

liko, ne more predložiti načrta postave za grajenje dolenske železnice, bi jaz opomnil, da o ti stvari dosihmal niso le samo peticije, marveč je konsorcij, ki pospešuje to črto, in ta je prosil, da se je projekt izdelal, je preskrbel potrebnega denarja, tako da je sedaj, ko je dobljena začetna koncesija, projekt zgotovljen in posamezno izdelano in preračunjeno, kako bi se splačevala ta železnica, vlada sedaj lahko zaželjen predlog postave izroči parlamentu.

Poznam dobro, gospoda moja, težavnost našega denarstva, mislim pa, da država potem izvršuje dobro svoj nalog, ako se posluži kredita, da plodonosna (produktivna) podjetja vzbuja in si tako pridobi novih virov za prihodke.

Gospoda moja! Dežela kranjska je v primeri z drugimi deželami naše države leta in leta neprimerno več plačevala in ima marsikak milijon na dobrem, zato sme po pravici tirjati, da se enkrat na njo ozira. (Prav dobro! na desni).

Naj bi kmalu prišel dan, ko bo de prva lokomotiva žvižgala po dolenskih tleh in zbudila zaklade, ki spé v zemlji v blagor dežele, v blagostanje države! (Pohvala na desni!)

Naši dopisi.

Z Dunaja 17. aprila. — Prazniki se bližajo, to čuti se v vseh krogih. Vsi udje cesarske družine zbirajo se zopet na cesarjevem dvoru. Cesarjevič s cesaričino vrne se od svojega izleta iz otoka Lakrome, od kodar si je ogledal večinoma vso bližnjo Dalmacijo in Hercegovino. Tudi cesarica vrne se nazaj iz Nemškega, toda se popelje dne 28. aprila skoz Dunaj naravnost v Budapešt, kjer se bode po praznikih nekaj časa mudil cesarjev dvor. — Tukajšnji trgovci in obrtniki uže tudi snažijo in lepšajo svoje prodajalnice tako, da bodo veliki teden v praznikih v soglasji z oblekami dunajske gospode.

Zbornica poslancev požurila se je nenadoma ter je uže sinoči sklenila svoje zborovanje v večerni seji, pri kateri se je domobrantska postava sprejela v tretjem branji. Glasovanje bilo je zanimivo, ker velik del nemško-avstrijskega kluba, kateri je glasoval za nadrobno razpravo, glasoval je v tretjem branji proti postavi. Med protiglasujočimi so bili: Plener, Herbst, Süß Friderik in drugih mnogo. Za postavo pa so glasovali: Chlumecky, Schwegel, Promber, Süß Edvard. Približno bilo je v tretjem branji $\frac{2}{3}$ glasov za postavo, $\frac{1}{3}$ pa proti. Prav mnogo poslancev odmaknilo se je glasovanju namenoma, nekaj pa jih je glasovanje zamudilo, ker se je pričelo takoj po 7. uri.

Prav nepričakovan škandal povzročila sta v tej seji še poslanca Kronawetter in Schönerer, prvemu ni bilo po godu, da se je razpravljal še predlog gospodarskega odseka gledé poročstva za egiptovsko posojilo, in ko je potem zbornica vendar-le sklenila, tudi ta predmet obravnavati, bil je Kronawetter edini, ki se je z vsemi štirimi branil, pritrđiti predlogu odsekovega. Poročevalec vitez Sohor ga je kratko pa jako uspešno zavrnil naglasujoč posebno izvažanje naših obrtnijskih izdelkov v Egipt in potom Egipta skozi Suec v vse druge bolj oddaljene izhodne dežele. Po tem bil je predlog gospodarskega odseka sprejet skoraj soglasno. — Ko so pa v razpravo prišle nekatere prošnje s Češkega zadevajoče slabo letino preteklega leta, ugovarjal je zopet Schönerer, da se tako važne stvari ne smejo reševati v zadnji seji pozno v noč. Češki poslanec Hevera pa ga je zavrnil rekoč, da ravno nujnost pro-

šenj zahteva, da se rešijo prej kar prej, ker je prošnikom treba nujne pomoči, to pa je prav vse eno, ali se tudi pri tej priliki skoz okno kaj govori ali nič. — Sploh je vedenje Kronawetterjevo in Schönererjevo napravilo vtis, kakor da bi se bila pri obedu nekoliko preveč ohrabrila — iz kozarca.

Po teh zaprekah bila je večerna seja sklenjena kmalu po 9. uri. Predsednik napovedal je prihodnjo sejo na 5. dan maja in na dnevni red stavil je samo nekatere potrditve volitev in pa dva zapisnika peticij, namreč 1. in 3., ker je bila vrsta 2. zapisnika rešena na večer.

Gospodarska zbornica ima sejo dne 19. t. m. (v ponedeljek), pri tej seji reši se državni proračun po sklepih zbornice poslancev. Domobrantske postave pa gospodarska zbornica ne bo obravnavala tako dolgo, dokler je ne reši državni zbor ogerski, ker se ima zgoditi še le po veliki noči.

Takoj po veliki noči razdelijo se poslancem predlogi vladini gledé pogodbe z Oggersko. Imel sem priliko, o tej zadevi z merodajno osebo govoriti, katera se je izrekla, da so dogovori bili za našo državno polovico primeroma ugodni.

Iz tuhinjske doline 11. aprila. — Dolga zima nam ni naredila nobene škode pri ozimnem žitu, pozeblina ni prav nič, tudi po hribih ne. Ozimna žita so zdaj prav lepo začele rasti in tudi jare prav lepo zelené. Sadno drevje se tudi prav zeló za cvetje pripravlja. Bog daj, da bi ne bilo še kakega mraza. Pretekli petek ponoči je pokradel neznan tat pri Petru Peteku v Ravneh iz kašte mesa, denarja in obleke v vrednosti za 100 gld. Ker ni mogel drugače odpreti dobro zaklenjene shrambe, je pa duri strl, da je notri prišel. Da bi take zlodeje vsaj še strogeje kaznovali, kar jih polové; človek si z velikim trudom zasluži kake krajcarje, da si napravi obleke ali drugih potrebnih stvari, pa pride tat in hipoma vse odnese.

Z Dobrove pri Ljubljani. — Odkar se je pričelo lepše spomladno vreme, peča se naša šolska mladina pod voistvom gosp. nadržitelja Ranta poleg šolskih predmetov tudi z vejami v sadjereji. Učenci urijo se v požlahnovanji, v presajanji in snaženji sadnega drevja. Pretekli ponedeljek sadili so tudi v gozdu sadike smrekove, farove in mecesnove. — Po tej — pravi poti odgojila se bo naša mladina tudi za umne, dobre kmetovalce. Le tako naprej.

Iz Ljubljane. — Državni poslanci slovenski vrnili so se večinoma v svojo domovino, kjer se pomudijo krog 14 dni. Dne 5. maja prične se zopet resno delovanje.

— Grof Karol Hohenwart podal se je cvetno nedeljo zvečer v Rim, kjer ga njegova soproga uže pričakuje bivajoča pri svoji hčeri omoženi baronici Seilern.

— Anton Hozhevar, bivši državni in deželni poslanec, bivajoč na Krškem, kjer je ustanovil nemško meščansko šolo, umrl je preteklo soboto večer v starosti 72 let po dolgem hiranji. Pogreb bil je včeraj dopoludne. — Pripoveduje se, da je od svojega velikega premoženja nekaj volil tudi dobrodelnim namenom.

— Dve novi knjižici: „Molitvenik za dečke“ in „molitvenik za deklice“ prišle ste ravnokar na svitlo v izbrani vsebini in lični obliki, posebno lično vezani. Dobivate se knjižici na prodaj pri knjigovezu Bonaču v Ljubljani in stane vsako po različnosti vezanja od 24—65 krajc.